

Чорний кольор

Степан Руданський

Щоб співати кольор чорний,
Дала-сь голос свій,
І, тобі їдній покорний,
Я співаю кольор чорний,
Бо то кольор мій!

Сумне моє життя було.
Як і кольор той!..
Як згадаю то, що було,
То, що було й не минуло, —
Вмиюся сльозой!..

І тепер я сиротою —
То певная річ!
Нема серденьку покою,
Воно сумне, як порою
Осіnnя ніч...

І чекає життя чорне
Сироту, мене;
Бо як мила не пригорне,
Як гадаю, життя чорне,
Як смерть, не мине.

І при гробі не заплаче
Ніхто в чужині,
Хіба чорний крук закриче,
Чорна хмаронька заплаче
Дощем по мені.

Тяжко-тяжко, що на гробі
До судного дня
Не прийде ніхто в жалобі,
Не подумає на гробі,
Хіба ніч їдна.